

Otto Mortensen

Korsange

Coro Misto

*Dirigent:
Søren Birch*

Coro Misto

Sopranos: Mette Sandahl Christiansen, Marie Louise Therkildsen, Margrethe Muld, Maria Bang-Schnack, Anne Mette Vennegaard, Pia Juul Nielsen, Vibeke Haugen.

Altos: Caroline Pedersen, Lise Kristensen, Tøkk Sondrup, Louise Sletting Hansen, Birgitte Villadsen, Marianne Carlsen.

Tenors: Jens Jagd, Mikkel Nørskov, Henrik Fèvre Nørgaard, Jens Skyggebjerg, Morten Østergaard Nielsen, Martin Kjeldgaard.

Basses: Kasper Køhl Jensen, Morten Porsborg Rasmussen, Sven Århammar, Kasper Beck Hemmingsen, Malthé Klange, Kasper Schou Pedersen.

Coro Misto

Coro Misto dirigeres af docent Søren Birch, som stiftede koret i 1991. Koret har siden markeret sig som et kammerkor af høj standard ved talrige koncerter, radiooptagelser og konkurrencer. I 2000 vandt Coro Misto førstepris i den internationale Bela Bartok konkurrence i Debrecen, Ungarn, og vandt også publikumsprisen i den danske korkonkurrence "Holmboe i Horsens" både i 2000 og i 2001. Senest vandt Coro Misto 2. pris ved den internationale korkonkurrence "Let the Peoples Sing" i London i oktober 2001. Coro Misto er medlem af "Foreningen af Danske Kammerkor", som tæller 8 af landets bedste kammerkor. Coro Misto består af 25 erfarne sangere med baggrund i miljøet omkring Aalborg Universitet og Nordjysk Musikonservatorium. Koret synger oftest a cappella med et bredt, klassisk repertoire, men ser en særlig opgave i at fremme kendskabet til den nye, danske kormusik og har uropført adskillige værker, hvoraf flere er tilegnet koret.

Coro Mistos første cd, "Lokkende Toner", med musik af Holmboe, Haumann og Langaard udkom i efteråret 2000 og fik rosende anmeldelser.

Yderligere information om koret, bl.a. koncertplaner og -programmer, adresser m.v., kan ses på korets hjemmeside: www.coromisto.dk.

Coro Misto

Coro Misto is conducted by Søren Birch who founded the choir in 1991. The chamber choir has since attained high standards in numerous concerts, radio broadcasts and competitions. In 2000, Coro Misto won first prize in the international Bela Bartok competition in Debrecen, Hungary, and has won the audience's prize in the Danish choir competition "Holmboe in Horsens" in both 2000 and 2001. Most recently Coro Misto won second prize in the international choir competition "Let the Peoples Sing" in London in October 2001. Coro Misto is a member of the Danish Chamber Choir Association counting eight of Denmark's best chamber choirs. Coro Misto consists of 25 experienced singers, mainly music students from Aalborg University and the Academy of Music, Aalborg. The choir sings mainly a cappella music with a broad, classical repertoire, but has also taken on the special task of performing and thus spreading the knowledge of Danish contemporary music and has made first performances of several compositions, many of them dedicated to the choir.

Coro Misto's first CD, "Enchanting Music" with the music of the Danish composers Holmboe, Haumann and Langaard, was released in the autumn of 2000 and praised.

For further information on the choir, including concert plans and programmes, addresses, etc., please visit the web site: www.coromisto.dk

Other CD's by Coro Misto

Lokkende Toner (Enchanting Music)

Published by Danacord (DACOCD 546)
September 2000. Music by Langaard,
Holmboe and Haumann.

Søren Birch

Dirigenten Søren Birch er uddannet ved Det jydsk Musikonservatorium med afgangseksamen i 1981. Siden har han gjort videregående studier i korledelse i Stockholm hos professor Anders Eby og i orkesterdirektion i Tjekkiet.

Han er nu ansat som docent i kor- og ensembleledelse ved

Nordjysk Musikkonservatorium, hvor han har ansvaret for uddannelsen af kordirigenter; han dirigerer løbende

konservatoriets kammerkor, og har derudover haft den musikalske ledelse af adskillige operaopførelser. Han underviser desuden i korledelse ved Aalborg Universitet.

Søren Birch dannede Coro Misto i 1991 ud fra et ønske om at skabe et forum for opførelse af klassisk a cappella musik, såvel traditionel som nyere, på højt niveau. I den forbindelse har flere komponister, på Søren Birchs opfordring, skrevet værker til koret.

Han har gæstedirigeret Danmarks Radios Kor og det højt estimerede svenske radiokor. Han er desuden en efterspurgt instruktør ved stævner og kurser og han er også aktiv som komponist og arrangør.

Søren Birch

The conductor Søren Birch trained as a choirmaster and musical director at the Jutland Academy of Music where he qualified in 1981. After that he continued his studies in Stockholm under Professor Anders Eby and in the Czech Republic where he studied orchestral conducting.

He now lectures at the Academy of Music, Aalborg, in choir and ensemble conducting. Besides leading the academy's choir, he has conducted several operatic performances. He also teaches at Aalborg University.

Søren Birch formed Coro Misto in 1991 in order to create a group that excels in classical a cappella music, both

traditional and modern, on a high level. In connection with this several composers have written works for the choir at Søren Birch's request.

Søren Birch has been guest conductor for Radio Denmark's Choir and the highly esteemed Swedish Radio Choir. He is a sought after contributor and presenter at conventions and courses, as well as an active composer and arranger.

Otto Mortensen og den danske sang

Otto Mortensen (18.8.1907-30.8.1986) var en alsidig musikalsk begavelse i det danske musikliv. Som uddannet pianist i 1929 ved Det Kongelige Danske Musikkonservatorium virkede han således en del år som akkompagnatør, bl.a. for Lulu Ziegler, og som operarepetitør ved Det Kongelige Teater, ligesom han også var dirigent i en række sammenhænge. I 1930erne og 40erne var Otto Mortensen særlig aktiv som udgiver af en række pædagogiske publikationer beregnet til de mange musikskoler som dukkede op i mellemkrigstiden: spillebøger for blokfløjte og violin, klaver- og korskoler mv. I 1956 tog han magistergrad i musikvidenskab og blev senere ansat som lektor ved Musikvidenskabeligt Institut, Aarhus Universitet.

Komponisten

Som komponist var Otto Mortensen autodidakt. Hans kompositoriske fundament bestod primært af undervisningen i Palestrina-kontrapunkt, som han havde modtaget af professor Knud Jeppesen i studieårene på musikkonservatoriet - et solidt teoretisk fundament som senere blev suppleret med sporadiske studier hos Hanns Eisler i Berlin og Darius Milhaud i Paris.

Hans kompositioner omfattede enkelte større orkesterværker (en symfoni, en klaverkoncert, ouverturer og kantater), kammermusikværker (bl.a. to strygekvartetter og en meget spillet blæserkvintet) samt et par samlinger med små klaverstykker i fransk stil. Men det er som komponist af danske sange at Otto Mortensen fandt sin egentlige metier, og hans mange sange hører til blandt det 20. århundredes fineste i den folkelige danske fællessangkultur.

Sangene

Otto Mortensens komponistvirksomhed begyndte i starten af 1930erne med en lille kanonbog (1932) og en håndfuld sange til skolesangbøger, bl.a. *Du danske sommer*, som sikrede Otto Mortensen et folkeligt gennembrud af lignende dimensioner som Carl Nielsens 25 år tidligere med *Jens Vejmand*. I de efterfølgende fem årtier fulgte en lang række sange, som hurtigt fandt plads

i Højskolesangbogens repertoire, bl.a. sange som *Septembers himmel er så blå*, *Kringsatt av fiender*, *Den grønne søde vår*, *Du gav os de blomster* og *Min skat* ("Hun er sød, hun er blod").

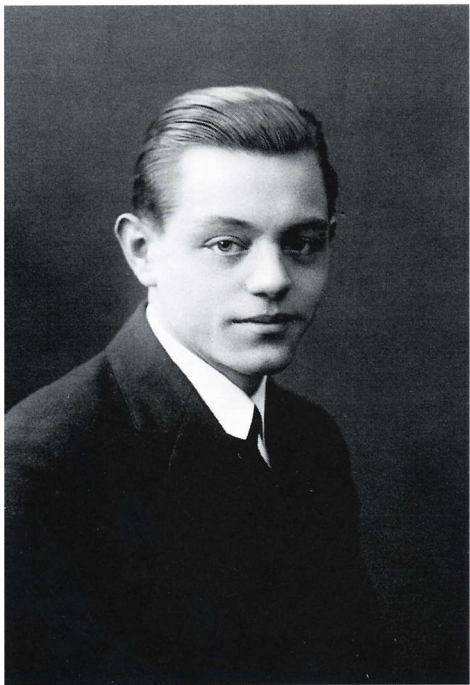
Mens mange andre danske sangkomponister synes at have en særlig genkendelig tone, kan det være svært at tale om en egentlig Otto Mortensen-stil. Han komponerede aldrig siden en melodi i samme stil som *Du danske sommer* - den højtlydende melodi med sit kirketonale præg. Også kærlighedsvalsene, *Min skat*, står som et unikum i Mortensens sangproduktion ligesom de mange andre kendte folkelige sange.

Dette besynderlige forhold udspringer af Mortensens specielle kompositionsteknik. Ved gennemlæsning af teksten lod han først kimen til melodien springe frem af tekstens egenrytme og stemning. Efterfølgende bearbejdede han disse små celler ud fra de melodiske idealer, som han havde erhvervet sig gennem Palestrina-studierne. I de mange forskelligartede sange er melodien således udsprunget af teksten, som yderligere understøttes af Mortensens gennearbejdede klaversatser. At komponere danske sange drejede sig for ham ikke blot om at lave kønne melodier, men om at skabe den store kunst i det lille format.

Korsangene

Også Otto Mortensens interesse for korsatser begyndte i 1930erne med en række sange for lige stemmer, som var beregnet til skolesangbøgerne. Fra midten af 1960erne påbegyndte Otto Mortensen en række af kompositioner og udsættelser af sange for blandet kor i samarbejde med musikforlaget Wilhelm Hansens *Folke- og Skolemusik* og musikforlaget Egtveds serier af korpublikationer. Disse korsange kom i de efterfølgende år til at indgå i kernerepertoiret for de mange danske skole- og amatørkor.

Korsatserne omfattede i første omgang enkle udsættelser af Otto Mortensens egne danske sange, men med samlingen *12 Korsange 1977*, udgivet i anledning af komponistens 70-års dag, tegner der sig et bredere og mere nuanceret billede af Otto Mortensen som korkomponist. Korudsættelserne af de fint afbalancerede melodier er generelt kendetegnet ved en kombination af

Otto Mortensen, 1928

de klassiske regler for satsstrukturer, de homofone og polyfone virkemidler og Otto Mortensens mangefacetterede harmoniske stilbevidsthed. Man finder således eksempler på enkel funktionsharmonik, modalharmonik, Bach-harmonik og krydret romantisk harmonik. Hver enkelt sats fremstår som et unikum med sin egen stil, stemning og virkemidler.

7 korsange med tekster af N.F.S. Grundtvig

I 200-året for N.F.S. Grundtvigs fødsel (1983) barslede Otto Mortensen med en række nye korsatser med originale melodier til Grundtvig-tekster. Først og fremmest tog han udgangspunkt i den folkelige Grundtvigs tekster og det højskolerepertoire, som han var så fortrolig med, *Hvad solskin er for det sorte muld, Efteråret ("Skyerne gråne"), Bjarkemølets efterklang ("Sol er oppe") og Folkeligheden ("Folkeligt skal alt nu være")*. Mortensens melodier er her i særlig grad klassisk afklarede i deres form - med tanke på Palestrinas melodiske regler - og der er overalt tale om enkle, strofiske sange i homofon udsættelse. Kun i *Folkeligt skal alt nu være* er sidste vers varieret med det metriske skift til taktarten 12/8.

Salmedigteren Grundtvig blev repræsenteret med nye melodier til *De levendes land ("Jeg kender et land")*, *Hyggelig, rolig og At sige verden ret farvel*. Salmerne var en ny genre for Otto Mortensen, og disse tre melodier demonstrerede, med deres store ambitus og skiftende metrum, hans problemer med at finde ind til den danske salmetone. I sine sidste år fortsatte Otto Mortensen dog arbejdet med nye melodier og korsatser til danske salmedigtere (Brorson, Kingo, Petter Dass, Lisbeth Smedegaard Andersen og Ole Sarvig).

Kærlighedssange

Med de fire meget forskellige kærlighedssange på denne cd demonstrerer Otto Mortensen sin evne til at lade en komposition styre af fornemmelsen for digtets særlige stemning og karakter. De to korsange til digte af Christian Winther er forskellige som nat og dag. Teksten til *Min skat* er en ukompliceret, nærmest overstadig skildring af den elskede, omsat til en yndefuld vals - i mol. Modsat bliver digtet *Til een* med dets dunkle natstemning forsynet med en kromatisk farvet melodi og parfumeret

harmonik, som skaber et indtryk af stor skønhed og ro.

I *Hun er så skær som den rene sne*, et troubadurdigt fra middelalderen, skabes en perfekt balance mellem den enkle, doriske melodi og den Bach'ske harmonik i de underliggende stemmer. Den strømmende melodik i *Når jeg hører din stemme*, næsten uden vejtrækningspauser, høres ofte i Mortensens solosange, ligesom stemningsskiftet midtvejs er et særligt træk, som kendes fra mange af hans sange og korsatser.

Andre korsange

Du danske sommer bringes her i en korudsættelse fra 1936 med to alternerende vers. Thøger Larsen forblev Otto Mortensens yndlingsforfatter i mange år fremover, vel sagtens fordi den jyske tone hos Thøger Larsen fandt genklang i Mortensens eget sindelag.

Billede Madrigal blev oprindeligt komponeret i 1930'erne som 4-stemmig sats for lige stemmer, men aldrig udgivet. Denne gennemkomponerede madrigaludsættelse fra 1977 er rig på indbyggede kontraster med det lille kor overfor det store kor og homofone afsnit overfor polyfone afsnit.

Lærken - Hammer Bakker er tekstligt set en ukompliceret, lyrisk forårssang med reference til Hammer Bakker lidt nord for Aalborg. Korsatsen er tilsvarende enkel i sin vekslen mellem 2-stemmigt herre- og damekor. Kun indledningen og afslutningen er udsat for fuldt kor med omkvædet: "Der synger en liden grå lærke."

Natten er en stemningsfuld aftensang, som benytter et typisk Mortensen-træk, nemlig skiftet mellem den 2-delte og den 3-delte underdeling af takten.

Danmark er skrevet til Carl Ploughs mildt ironiske digt over den danske folkesjæl - en patriotisk opsang til befolkningen under træarskrigen (1848-50). Otto Mortensens melodi, her i en strofisk og homofon udsættelse, blev oprindeligt komponeret i 1944, men gentes væk indtil 1977.

Nattevandring og Sjov på sejltur er begge fra Jens August Schades digtsamling "Sjov i Danmark" fra 1928. Sangene blev oprindeligt komponeret som kabaretviser til Lulu

Ziegler; ingen af de to sange har tidligere været udgivet. Begge er komponerede i den franske chansonstil, som har sit udspring i 1500-tallet. *Nattevandring* i en tæt harmoniseret barbershop sats, *Sjov på sejltur* i imitatorisk stil.

Danske folkeviser

Otto Mortensens store interesse for folkevisen begyndte allerede i 1930'erne i forbindelse med hans mange spillebøger for blokfløjter og violin. Han studerede bl.a. A.P. Berggreens store udgivelsesværk om alverdens folkesange og -melodier (danske og nordiske, engelske, slaviske osv.), hvis melodier han gjorde flittigt brug af. I anledning af De danske Folkemusikskolers 25. sommerstævne udgav Otto Mortensen i 1965 en række korudsættelser af gamle danske folkeviser, som senere blev fulgt af lignende samlinger i 1969, 1970 og yderligere to i 1975. Disse folkeviseudsættelser slog øjeblikkeligt an og kom til at indgå i mange danske amatørkors repertoire i disse år. De her indspillede satter stammer alle fra den første samling fra 1965.

Dronning Dagmar er visen om dronning Dagnars død og er fra Otto Mortensens side tænkt som en elegi, hvor stemningen understøttes af de smertelige kromatiske melodilinier. Den rene diatoniske melodi ligger i tenoren når teksten er fortællende, mens Dagnars replikker lægges i sopranstemmen.

Ravnen han flyver om aftenen er den sørgmodige vise om "den skal have den onde lykke de gode kan ikke få", her udsat i en renfærdig, homofon sats. Denne gamle doriske melodi findes optegnet i Hans Mikkelsen Ravns *Heptachordum Danicum* fra 1646, som er den første danske musikhistorie og musikteori på latin.

Jeg kan se på dine øjne handler om den ulykkeligt forelskede ungersvend. Den begynder i dur med imitation mellem dame- og herrestemmer men slutter i mol med en smertelig, kromatisk farvet harmonik.

Det var en lørdag aften er endnu en vise om den forsmædede elsker. Visen er her udsat i en imiterende stil, hvor sopranens melodi besvares af de tre øvrige stemmer som et ekko; først i sidste linie samles stemmerne til et.

Tore Mortensen

forfatter til bogen "*Otto Mortensen - en værkfortegnelse*"
(Kbh. 1993).

Otto Mortensen, 1939

Otto Mortensen, 1956

Otto Mortensen and the Danish Song

Otto Mortensen (18.8.1907-30.8.1986) was a versatile intellect in Danish musical life. As a qualified pianist in 1929 from The Royal Danish Academy of Music he worked as accompanist for Lulu Ziegler among others and as opera répétiteur at The Royal Danish Theatre for many years, just as he acted as a conductor in many contexts. In the 1930s and 1940s Otto Mortensen was particularly active as publisher of a number of educational publications intended for the many music schools that emerged in the interwar period and of playing instructions for recorder, violin and piano, and of choir schools, etc. In 1956 he took a Master's degree in musicology and was later employed as senior lecturer at the University of Aarhus, Department of Musicology.

The Composer

As a composer Otto Mortensen was self-taught. His compositional foundation was primarily the Palestrina counterpoint lessons taken with Professor Knud Jeppesen during the years of study at the Academy of Music – a solid theoretical foundation which was later supplemented with sporadic studies with Hanns Eisler in Berlin and Darius Milhaud in Paris.

His compositions included a few major orchestral works (a symphony, a piano concerto, overtures and cantatas), chamber music works (among them two string quartets and a very popular wind quartet) and a few collections with small piano compositions in French style. However, it was as a composer of Danish songs that Otto Mortensen found his real metier and his many songs belong with the 20th century's finest in the popular Danish community singing culture.

The Songs

It all began in the early 1930s with a small canon book (1932) and a handful of songs for school songbooks, among them *Du danske Sommer*, which gave Otto Mortensen a national breakthrough similar to that of Carl Nielsen 25 years earlier with *Jens Vejmand*. In the subsequent five decades a wide range of songs followed, which quickly found a place in the repertoire of the Folk High School songbook, e.g. *Septembers himmel er så blå*,

Kringsatt av fiender, *Den grønne søde vår*, *Du gav os de blomster and Min skat* ("Hun er sød, hun er blød").

While many other Danish songwriters seem to have a special recognisable tone, it can be difficult to talk about an actual Otto Mortensen style. He never again composed a tune like *Du danske Sommer*, the high-sweeping melody with its modal character. And the love waltz, *Min skat*, stands as a unique specimen in Mortensen's songwriting like the many other well-known popular songs.

This peculiar situation originates in Mortensen's special composition technique. When reading the lyrics he allowed the root of the tune to emerge from the lyrics' own rhythm and atmosphere. After that he arranged these small cells from the melodic ideals which he had acquired during his Palestrina studies. In the many different songs the tune has thus emerged from the lyrics, which is further supported by Mortensen's thoroughly prepared piano accompaniment. For him composing Danish songs was not only about making nice tunes, but also about creating great art in a small scale.

Choir Songs

Otto Mortensen's interest in choir songs also began in the 1930s with a number of songs for equal voices intended for the school songbooks. From the middle of the 1960s Otto Mortensen began working on a number of compositions and arrangements of songs for mixed voices in cooperation with the music publishing house *Wilhelm Hansen's Folk and School Music* and the music publishing house *Egtved's* series of choral publications. Later these choir songs formed part of the main repertoire of the many Danish school and amateur choirs.

At first the choir songs included simple arrangements of Otto Mortensen's own Danish songs, but with the collection *12 Choir Songs*, 1977, published on the occasion of the composer's 70th birthday, a broader and more balanced picture of Otto Mortensen as a choral composer appeared. The choral arrangements of the finely balanced tunes are generally characterised by a combination of the classical rules for composition structures – the homophonic and polyphonic effects – and Otto Mortensen's versatile harmonic awareness of style. There are thus examples of simple functional harmonics,

modal harmonics, Bach harmonics and spicy romantic harmonics. Each individual composition appears as a unique specimen with its own style, atmosphere and effects.

Seven Choir Songs with Words by N.F.S. Grundtvig

In 1983, 200 years after the birth of N.F.S. Grundtvig, Otto Mortensen produced a number of new choir compositions with original tunes to Grundtvig lyrics. He started from the lyrics of the popular Grundtvig and the Folk High School repertoire with which he was so familiar. Hvad Solskin er for det sorte muld, Efteråret ("Skyerne gråne"), Bjarkemålets efterklang ("Sol er oppe") and Folkeligheden ("Folkeligt skal alt nu være"). Here Mortensen's tunes are to a marked degree classically serene in their form – with a view to Palestrina's melodic rules – and they are all simple, strophic songs in a homophonic arrangement. Only in Folkeligt skal alt nu være the last verse is varied with the metric shift to the beat 12/8.

The hymn writer Grundtvig was represented with new tunes to De levendes land ("Jeg kender et land"), Hyggelig, rolig and At sige verden ret farvel. The hymns were a new genre for Otto Mortensen, and these three tunes demonstrated with their great ambitus and varying metre his difficulties in finding the Danish hymn sound. In his last years Otto Mortensen continued his work with new tunes and choral compositions for Danish hymn writers (Brorson, Kingo, Petter Dass, Lisbeth Smedegaard Andersen and Ole Sarvig).

Love Songs

With the four very different love songs on this cd Otto Mortensen demonstrates his ability to let a composition be controlled by his impression of the poem's special atmosphere and character. The two choral arrangements of poems by Christian Winther are as different as chalk from cheese. The lyrics for Min skat are a simple, almost merry portrayal of the beloved, transformed into a graceful waltz – in minor. The poem Til een, however, with its dim night atmosphere is provided with a chromatic coloured melody and scented harmonics, creating an impression of great beauty and tranquillity.

In Hun er så skær som den rene sne, a troubadour poem

from the Middle Ages, a perfect balance was created between the simple, Doric melody and the Bach harmonics in the underlying voices. The flowing melodic in Når jeg hører din stemme, almost without breathing pauses, is often heard in Mortensen's solo songs, just as the change of mood half-way is a special feature known from many of his songs and choral compositions.

Other Choir Songs

Du danske sommer is included in a choral arrangement from 1936 with two alternating verses. Thøger Larsen was Otto Mortensen's favourite writer for many years, probably because the Jutland tone in Thøger Larsen's works was very similar to Mortensen's own disposition.

Billede Madrigal was originally composed in the 1930s as a four-part song for equal voices but was never published. This thoroughly composed madrigal arrangement from 1977 is rich in built-in contrasts with the small choir opposite the large choir and homophonic sections opposite polyphonic sections.

Lærken – Hammer Bakker is a simple, lyrical spring song with reference to Hammer Bakker north of Aalborg. The choral composition is also simple in its alternation between two-part male and female choirs. Only the introduction and the closing are arranged for a full choir with the chorus: "Der synger en liden grå lærke".

Natten is a lyrical evening song using a typical Mortensen feature, i.e. the shift between the duple and triple subdivision of the beat.

Danmark is written for Carl Plough's mildly ironic poem about the soul of the Danish people – a patriotic song for the people during the three-year war (1848-50). Otto Mortensen's tune, here in a strophic and homophonic arrangement, was originally composed in 1944, but packed away until 1977.

Nattevandring and Sjøv på sejltur are both from Jens August Schade's poem collection "Sjøv i Danmark" from 1928. The songs were originally composed as cabaret songs for Lulu Ziegler. These two songs have never been published. They are composed in the French chanson style emanating from the 16th century. Nattevandring is a tightly harmonised barbershop composition, Sjøv på sejltur in imitating style.

Danish Folk Songs

Otto Mortensen's great interest in folk songs began in the 1930s in connection with his many playing instructions for recorders and the violin. Among other things, he studied A.P. Berggreen's major publication of all sorts of folk songs (Danish and Scandinavian, English, Slavonic, etc.) whose tunes he used frequently. On the occasion of the Danish Folk Music Schools' 25th summer meeting Otto Mortensen published in 1965 a number of choral arrangements of old Danish folk songs followed by similar collections in 1969, 1970 and an additional two in 1975. These folk song arrangements caught on immediately and entered into the repertoire of many Danish amateur choirs in those days. The recorded compositions all come from the first collection from 1965.

Dronning Dagmar is the song about the death of Queen Dagmar, which Otto Mortensen meant as an elegy where the atmosphere is supported by the painful, chromatic melody lines. The pure diatonic melody is in the tenor when the lyrics are narrative, whereas Dagmar's words are in the soprano part.

Ravnen han flyver om aftenen is a sad song arranged in a clean, homophonic style. This old Doric melody is found in Hans Mikkelsen Ravn's Heptachordum Danicum from 1646, the first Danish music history and music theory in Latin.

Jeg kan se på dine øjne is about the broken-hearted youth. It begins in major with imitation between female and male voices but ends in minor with painful, chromatically coloured harmonics.

Det var en lørdag aften, another song about the rejected lover, here arranged in an imitating style where the soprano part is answered by the other three voices as an echo; not until the last line the voices become one.

Tore Mortensen

*author of the book "Otto Mortensen – en værkfortegnelse"
(Kbh. 1993).*

De levendes land

Jeg kender et land,
hvor håret ej gråner, og tid har ej tand,
hvor solen ej brænder, og bølgen ej slår,
hvor høsten omfavner den blomstrende vår,
hvor aften og morgen gå altid i dans
med middagens glans.

O dejlige land,
hvor glasset ej rinder med tårer som sand,
hvor intet man savner, som ønske er værd,
hvor det ikkun fattes, som smertede her!
Hvert menneske søger med længsel i bryst
din smilende kyst.

Forjættede land!
Du hilses i morgenens spejklare strand,
når barnet mon skue din skygge fuld skøn
og drømmer, du findes, hvor skoven er grøn,
hvor barnet kan dele med blomster og siv
sit smil og sit liv.

O flygtige drøm
om evigheds-øen i tidernes strøm,
om templet for glæden i tårernes dal,
om halvgude-livet i døddninge-sal!
Med dig fra de fleste henfarer på stand
de levendes land.

O skuffende drøm!
Du skinnende boble på tidernes strøm!
Forgæves dig skjalden med mund og med pen
af glimrende skygger vil skabe igen!
Når skyggen er ligest, da hulke de små,
som stirre derpå.

Fortryllende drøm
om evigheds-perlen i tidernes strøm!
Du gækker de arme, der søge omsonst,
hvad hjertet begærer, i billed og kunst,
så varigst de kalde, hvad sikkert forgår
som timer og år.

O kærligheds Ånd!
Lad barnlig mig kysse din strålende hånd,
som rækker fra himlen til jorderigs muld
og rører vort øje med fingre som guld,
så blålig sig hæver bag buldrende strand
det dejlige land!

O himmelske navn,
som åbner for vores din hellige favn,
så Ånden usmittet kan røre ved støv
og levendegøre det visnede løv!
O, lad mig nedknaele så dybt i mit ler,
at Gud mig kun ser!

N.F.S. Grundtvig

Hyggelig, rolig

Hyggelig, rolig,
Gud, er din bolig,
inderlig skøn.
O, hvor mit hjerte
længes med smerte,
sukker i løn
efter at gæste din helligdom prud,
efter at bo hos den levende Gud!

Godhedens kilde,
årle og silde
gæstmild er du.
Ved dine sale
spurv møder svale,
kom det i hu!
Som ved dit alter den kviddrende fugl
und i dit tempel din tjener et skjul!

Hos dig at bygge
højeste lykke
kaldes med ret.
Der lyster tunge
altid at sjunge,
vorder ej træt,
til ikke lægger og tager ej fra
glædens det evige halleluja.

All dog hernede
lykkelig hedde
skal, hvo dig tror:
I himmerige
tør han indkige
frit på dit ord,
ja, i hans hjerte fra tårernes dal
trappe du bygger til Himmerigs sal.

Lykkes og trives,
styrkes, oplives
skal dine små,
vokse i kræfter,
stige derefter,
højeloft nå,
himle, hvor øjet, som græder ej mer,
gudernes Gud i sin herlighed ser.

Tusinde døgne,
verdslige, søgne,
gyldne for kød,
kan de vel ligne
én dag af dine,
som vi dem nød,
når under sang med dit vingede ord
sjælen af by over stjernerne for?

Ej vil jeg bytte,
Gud, i din hytte
tiggerens plads
bort for det sæde,
stolte beklæde
højt i palads;
godt ikke fattes, hvem du haver kær,
lavt er ej bænket, hvem Gud sidder nær.

N.F.S. Grundtvig

At sige verden ret farvel

At sige verden ret farvel
i livets gry og livets kvæld
er lige tungt at nemme;
det lærtes aldrig her på jord,
var, Jesus, øj du i dit ord
hos os, som du er hjemme.

Hvor tit hos dig end trøst jeg fandt,
når hjertet skjalv, og gråden randt,
og verdens bølger bruste,
ved støvet hænger dog min sjæl,
og slangen bider i min hæl,
skønt du dens hoved knuste.

O Jesus, Herre, broder sød!
du kender bedst den bitre død,
du har den overvundet;
vor skabning grant og kender du
og ved, vi alle ser med gru
vort timeglas udrundet.

O, kom du, som engang, jeg ved,
du i din Faders herlighed
skal klart dig åbenbare,
var det i gry, var det i kvæld,
jeg skyndte mig med kort farvel
i sky til dig at fare.

Men kommer døden førend du,
kom da i løn, og kom i hu,
hvor mørkt der er i graven!
Omstrål mig, så jeg glemmer den,
salv øjet på din syge ven,
så jeg kan se Guds-haven!

Kom i den sidste nattevagt
i en af mine kæres dragt,
og sæt dig ved min side,
og tal med mig, som ven med ven,
om, hvor vi snart skal ses igen
og glemme al vor kvide!

Kom, som du vil! jeg ved det vist,
du selv har sagt, at her og hist
du kendes vil på røsten,
den røst, hvorved trods verdens larm
os hjertet brænde kan i barm
og smelte hen i trøsten.

O, lad mig i min sidste stund
det høre af din egen mund,
som ånd og liv kan tale,
hvor godt der er i Himmerig,
og at du stol har sat til mig
i dine lyse sale!

Før døden med sin istap-hånd
gør skel imellem støv og ånd,
bortvifter hjertets varme,
indslumre skal jeg da med lyst,
som barnet ved sin moders bryst,
i dine frelser-arme.

N.F.S. Grundtvig

Hvad solskin er for det sorte muld

Hvad solskin er for det sorte muld,
er sand oplysning for muldets frænde,
langt mere værd end det røde guld
det er sin Gud og sig selv at kende;
trods mørkets harme,
i stråle-arme
af lys og varme
er lykken klar!

Som solen skinner i forårstid,
og som den varmer i sommerdage,
al sand oplysning er mild og blid,
så den vort hjerte må vel behage;
trods mørkets harme,
i stråle-arme
af lys og varme
er hjertensfyrd!

Som urter blomstre, og kornet gror
i varme dage og lyse nætter,
så livs-oplysning i høje Nord
vor ungdom blomster og frugt forjætter;
trods mørkets harme,
i stråle-arme
af lys og varme
er frugtbarhed!

Som fuglesangen i grønne lund,
der liflig klinger i vår og sommer,
vor modersmål i vor ungdoms mund
skal liflig klinge, når lyset kommer;
trods mørkets harme,
i stråle-arme
af lys og varme
er røsten klar!

Vorherre vidner, at lys er godt,
som sandhed elskes, så lyset yndes,
og med Vorherre, som ler ad spot,
skal værket lykkes, som her begyndes;
i gyldenkarne
skal lys og varme
med stråle-arme
for styret stå!

N.F.S. Grundtvig

Efteråret

Skyerne gråne, og løvet falder,
fuglene synge ej mer,
vinteren truer, og natten kalder,
blomsterne sukke: det sner!
Og dog bære blus vi med glæde!

Vinteren kommer, og sneen falder,
blomsterne visne i muld,
isen optøs ej af gråd for Balder,
tårerne stivne af kuld.
Og dog bære blus vi med glæde!

Solhvervet kommer, og bladet vendes,
dagene længes på ny,
solskinnet vokser, og vintren endes,
lærkerne synges i sky.
Derfor bære blus vi med glæde!

Årene skifter af gru for ælde,
skjaldene give dem ret,
fuglene alle hvert år må fælde,
ellers de fløj ej så let.
Derfor bære blus vi med glæde!

Fuglene flyve som vind på vinger
let over vildene hav,
skjaldene flyve, som rimet klinger,
glat over slægternes grav.
Derfor bære blus vi med glæde!

Hjerterne vakle, når højt de banke,
drages til fuglenes spor,
lyset dog sejrer, den mørke tanke
flygtende synker i jord.
Derfor bære blus vi med glæde!

Salmerne klinge, og klokker kime,
spotte med sneen ved jul,
vinteren må sig med våren rime,
smelte for solen i skjul.
Derfor bære blus vi med glæde!

Troende hjerter i vinterløbet
føde den liflige vår,
trykke den til sig i barnesvøbet
med et lyksaligt nytår.
Derfor bære blus vi med glæde!

Betlehems-barnet i krybberummet
det er den evige vår,
troende hjerter det har fornummet:
jul gør lyksaligt nytår.
Derfor bære blus vi med glæde!

Bjarkemålets efterklang

Sol er oppe,
skovens toppe
glimre alt som Gimles tag;
bud os bringer
hanevinger,
hanegal om klaren dag.
Vågner, vågner, danske helte!
springer op og spænder bælte!
dag og dåd er kæmperim.

Højt det gjalder,
luren kalder
kæmper op af morgenblund,
stolper knage,
luer brage,
blusse over grønne lund.
Vågner, ej til gammens-tale,
vin og smil i kongesale!
Hildurs leg er nu for hånd.

Rolf kan blegne,
Bjarke segne,
Hjalte svømme i sit blod,
Lejres buer
kan i luer
synke ned for Hjartvars fod;
marken ej han kan beholde:
før de emmer vorder kolde,
dræber ham den sidste gnist.

Sol er oppe,
skovens toppe
glimre alt som Gimles tag,
bud os bringer
hanevinger,
hanegal om klaren dag;
vågner, vågner, danske helte!
springer op og spænder bælte!
morgenstund har guld i mund.

Folkeligt skal alt nu være

Folkeligt skal alt nu være
trindt om land fra top til tå,
noget nyt der er i gære,
det selv tosser kan forstå;
men kan alt, hvad brister, bødes
med et ny, som først skal fødes?
Véd man også, hvad man vil
mer end "brød og skuespil"?

Folk! hvad er vel folk i grunden?
hvad betyder "folkeligt"?
er det næsen eller munden,
hvorpå man opdager sligt?
findes, skjult for hvermands øje,
folket kun i kæmpehøje
eller bag hver busk og plov,
i hver kødklump før og grov?

Folk der var i gamle dage,
både store folk og små,
om der end er folk tilbage,
gøres nu her prøver på:
Folkeånder alle vågne,
som de vævre, så de døvne,
hvad de alle kan og vil
er at sætte alt på spil.

Til et folk de alle høre,
som sig regne selv dertil,
har for modersmålet øre,
har for fædrelandet ild;
resten selv som dragedukker
sig fra folket udelukker,
lyse selv sig ud af æt,
nægte selv sig indfødsret.

Folkeligt er her i vangen
endnu ét af hjertens grund,
folkelig er elskovssangen,
ægte dansk i allen stund,
øj på val og øj på tinge
agtes børn og kvinder ringe,
hvad der end går op og ned,
dansk er immer kærlighed!

N.F.S. Grundtvig

Min skat

Hun er sød, hun er blød, hun er smal om sit liv;
hun er bøjelig og føjelig og rank som et siv.
Hendes kind er så lind, og som rosens så varm;
hun er nysselig og kysselig på mund, hånd og arm.

Ak, hvor net, og hvor let som et svævende fnug,
kan hun neje sig og dreje sig på foden så smuk!
Hvor hun stod på sin fod, hvor hun gik og hun sprang,
var hun nydelig og frydelig som fløjternes klang.

Oh så kæk som en bæk mellem blomsternes flok,
glimler øjets blink fornøjet, flink bag nødbrunne lok.
Hendes røst er min trøst midt i sorgenes nat,-
al den herlighed og kærlighed er min søde skat!

Christian Winther

Til een

Natten var mild og kær, stille og dunkel,
skjult var bag skyen hver stjernes karfunkel.
Vi var så ene!
Lindenens grene sagtelig svæved vort vindve forbi –
alt var en sød melodi.

Vi var så ene med os og vort hjerte;
urørt forbi os gled mindet om smerte,
mindet om storme;
nagende orme glemselindhyllet i dvale jo lå –
der var kun eet, som vi så.

Smeltet til eet var jo livsfyldens kerter,
eet vare begge to bævende hjerter;
flettet som ranker
eet vore tanker; eet var vor himmel, vor tro og vort håb,
eet, som vor kærligheds dåb.

Drømmende vugged vi som over havet,
vækkende sukket, i længsel begravet;
hilste vor stjerne,
som fra den fjerne evighed havde formælet vort navn, –
salige, favn udi favn!

Christian Winther

Hun er så skær som den hvide sne

Hun er så skær som den hvide sne,
hun er så fin med sit gule hår
hun er så rank og så ren at se,
hun er det dejligste, jeg forstår!
Så lys en glæde, som nogen véd,
må gerne være de andre bered,
men jeg vil eje min kærlighed.

Vel tykkes solen mig blank og klar,
men bedre lys blev i hende lagt;
to glade øjne den frue har,
i dem jeg føler Guds milde magt!
Og lagde de kronen fra Rom for min fod,
men de ville tage mit bedste klenod:
Den handel blev dem vist aldrig god!

Ridder Wachsmuth von Mühlhausen

Når jeg hører din stemme

Når jeg hører din stemme
så kender jeg dig,
på dens skælven jeg aner
du har det som mig.

Der er glæde for sorgen
som ryster i min,
det er selvsamme smerte
der pibler bag din.

Der er sorg ved en glæde
som lurer i min,
det er selvsamme nynnen
som skælver i din.

Når jeg hører din stemme
så kender jeg dig,
på dens skælven jeg aner
du har det som mig.

Det er livet der stemmer
din røsts violin,
det har også haft fingre
i strengen på min.

Knuth Becker

Sommervise

Du danske sommer, jeg elsker dig,
skønt du så ofte har sveget mig.
Snart kolde farver i sky og vand,
snart nøgne piger ved hver en strand.
Mer, mer, mer
jeg dog dig elsker, hver gang du ler.

Du er i sindet jo lunefuld,
døg hjertet inderst er pure guld,
et eventyr er dit glade navn,
og blomster lyser ud af din favn.
Korn, korn, korn
i drømme gror under månens horn.

Når dine bølger mod bredden gik,
beruset blå som gudinders blik,
en ungdom jubled' din lovsang ud,
kun klædt i solskin og brunet hud.
Ned, ned, ned
til dåb i glemsel og evighed!

Og når du strakte med åbent sind
de lyse nætter i himlen ind,
imens det dufted' af hyld og hø,
vi bad: lad drømmen dog aldrig dø!
Ak, ak, ak!
Vort hjerte svulmed' af tro og tak.

Du danske sommer, min hilsen tag,
du lyse nat og du lyse dag!
Går tit du kold over landet hen,
jeg véd, du kommer dog hed igen!
Ja, ja, ja,
jeg véd dit hjerte er guld endda.

Thøger Larsen

Billede Madrigal

Liv og lystighed over sletten,
sang, musik og leernes klang,
småpigers leg
mellem aksfulde neg,
børnenes latter og trætten,
lammenes støjen på vang,
skibenes sejlen på spejlkare fjord
næsten uden at komme af pletten –
smykker en sommerdag i vort nord.

Thøger Larsen

Lærken - Hammer Bakker

Der synger en liden grå lærke
et sted under himmelen blå.
Jeg vandrer i solvarm, duftende lyng,
mens hvide småskyer sejler
forsigtigt hen under alt det blå...
Skyggerne skrider på solvarm lyng.
Jeg gyser, og stirrer mod himlen op,
forundret, endnu kan jeg mærke
et pust af vinter i sjæl og krop...
Da hører jeg atter, og skælver glad,
en trilrende, solvarm sangers kvad.
Jeg lytter og stirrer på ny derop
hvor skyer og sole sejler...
Der synger en liden grå lærke - - -

Thomas Olesen Løkken

Natten

Stille! solen gik ned. Se, i det klare vest
over træernes rand glimter en stjerne frem.
Roligt smiler dens guldglans
bag det flygtende aftenskær.

Havet ligger som sølv, hvilende dybt i ro;
stille fiskerens båd krydser det blanke spejl.
Uden skyggende krusning
ånder sagte dets kæmpebryst.

Mod den yderste rand tætnes det dybe blå;
langsomt kommer det nær, slukkende spejlets glans.
Dets uhorlige susen
breder skumrende vinger ud.

Høje, ventede Nat! Favrende kommer du.
Mild du stiger i land, vandrer med dugget fod
over kølende enge;
kappen strejfer det modne korn.

Alt du fylder med fred. Farverne slettes ud.
Hunden endte sit bjæf, verden sin tomme larm.
Over jorderig strømmer
kun din tavse lyksalighed.

Da går stjernerne frem, tæt om din skulder bred't.
Bag den dæmpede glans skuer et åsyn ned.
HERREN taler til sjælen;
smilet spejles i havets dyb.

Arthur Arnholtz

Danmark

Mit fædreland, hvor er du smukt
midt i de sølvblå vande,
med favnen fuld af gylden frugt
og bøgekrans om pande,
med sagaskrift og skjaldesang
om gamle store minder,
med sprogets milde, bløde klang
og milde bløde kvinder!

Men mild og blød, som landet selv,
som himlen og som jorden,
som sprogets fald og kvindens sjæl,
den danske mand er vorden;
med uforskyldte byrders vægt
han uden harm vil skride.
Og heller, end at handle kækt,
han vil tålmodig lide.

Han holder mest af ro og mag
og helst med lømpe farer;
han hylder nok den gode sag,
men lunkent den forsvarer;
han griber fluks ej stang og stål
når man hans ret mon krænke;
nej – han må først have 'overmål',
så vil han – sig betænke!

Men når hans elefantnatur
engang er bleven vækket,
så står han også som en mur,
standhaftig, uforskrækket;
så har han mod, så har han kraft
og for sin ære flammer;
så har han hænder to på skaft –
gud nåde den, de rammer!

Mit fædreland, mit skønne hjem
som tunge tider trykke,
du snart af dem skal gange frem
med ærens frelste smykke!
du skal ej atter være træl
og fremmed svøbe smage!
ta'er man din frihed bort – nu vel,
så ta'er vi den tilbage!

Carl Ploug

Nattevandring *Chanson*

MAN SER en måne stråle som en konditorkage –
en lille mand, der vandrer som i drømme
på klare gadestene, blandt små forkerte huse. –
Hans tanker er så kønne og så ømme.

Ak, hvem der var en pige, der kunne lave mad
og ligge på en divan med roman
og gå i silkekjole og farvet undertøj
og sukke dybt og synge med sopran.

O ja, - og lege herre – og kysse kønne piger
og få de smukke øjne til at svømme
og se dem klæ sig af – og flytte sig i sengen,
– men sådan noget gør man kun i drømme.

Man ser en lille herre gå morsomt henad gaden
og længes mod et liv i kærlig lykke –
og vandre ud ad vejen mod store stjernemarker,
og svinde med sin hat og måneskygge.

Jens August Schade

Sjov på sejltur *Chanson*

MAN SER en strammet rebsnor – et storsejl under pres
og mørkegrønne bølger under bommen,
en lille kost, der hopper for enden af et rev –
og far, der tar et søkort ud af lommen.

– Så haler vi den fok, så tar vi nok en tørn!
i driveskyer duver mastetoppen
– og er der noget forud, så meld det, styrmand *Sjov*,
og *Sjov* bliver klaskevåd på hele kroppen!

– Det er kun sundt, min dreng, lidt saltvand styrker
sindet,
hvis hele Danmark tog en dukkert nok,
så fik vi ikke tungsind og tudebørn og skjalde,
der maler livet sort – så hal den Fok.

Og 'guldfisk' kløver vandet med køl og susebov –
det strømmer og det bobler ude agter –
hold kurs mod havremarken. Der har vi *Aakjær* skov.
Og hold din mund og lyd naturens lov.

Og vinden spiller op – og 'guldfisk' krænges ud –
og balancerer over Sallingsund
i lynmusik og blåvand og mågehvide gnister –
og *Sjov* får sølv og saltvand i sin mund.

Han føler vindens magt – det sker på et sekund:
han kastes overbord – og roret hænger.
– Han ser en blå plantage, et hav der snurrer rundt,
et omvendt hus med sol på hvide længer.

Han bruger alle hænder – han tænker på radiser,
han ser i lys den mærkelige fjord
med dybe, grønne skrænter – så sidder han og spiser.
– Og der står far og smiler ved sit ro!

Jens August Schade

Dronning Dagmar

Dronning Dagmar hun ligger udi Ribe syg,
til Ringsted mon de hende vente;
alle de fruer i Danmark er,
dem lader hun til sig hente.

Udi Ringsted hviles Dronning Dagmar.

Dronning Dagmar sig over sine øjne strøg,
hendes kinder gjordes så hvide;
"Nu ganger Himmerigs klokker for mig,
jeg må ej længere bide".

Udi Ringsted hviles Dronning Dagmar.

"Og hør I det min ædle Herre,
jeg må ej længere dvæle;
Guds engle sidde i Himmerig,
mig længes hen til de sjæle".

Udi Ringsted hviles Dronning Dagmar.

Ravnen

Ravnen han flyver om aftenen, om dagen han ikke må:
den skal have den onde lykke de gode kan ikke få.
Men ravnen flyver om aftenen.

Jomfruen stander på højenloft, hun ud af vinduet så:
"Hvor er den som mig trøste vil og høre på min uro"?
Men ravnen flyver om aftenen.

"Hør du, min vildene valrav, og flyv du neder til mig,
al min lønlige angst og sorg den vil jeg sige for dig".
Men ravnen flyver om aftenen.

Jeg kan se på dine øjne

Jeg kan se på dine øjne,
at du har en anden kær;
min sødeste veninde!
sig mig dog, hvem det er.

Dine sortebrune øjne,
og din røde rosenmund,
de har lagt op på mit hjerte
en byrde så tung.

Det var en lørdag aften

Det var en lørdag aften,
jeg sad og ventede dig, -
du loved mig at komme vist,
men kom dog ej til mig!

Jeg lagde mig på sengen
og græd så bitterlig,
og hver en gang at døren gik
jeg tro'de, det var dig.

Hvor kan man plukke roser,
hvor ingen roser gror!
Hvor kan man finde kærlighed,
hvor kærlighed ej bor!

Jeg ville roser plukke, -
jeg plukker ingen fler;
jeg elskede dig så inderlig, -
jeg elsker aldrig mer!

*English translation of lyrics can be found at www.danacord.dk
(select this cd - DACOCD 600)*

Otto Mortensen, 1977

Recorded in Margrethe Kirken, Aalborg on 8th - 10th of February and on 11th of March 2002 in Danmarks Radio's OBR 12.

Recorded with support from KODA's national funds and Dansk Musiker Forbund / Danish Musicians Union.

Producer: Henrik Thorngaard **DR**
Producer assistant: Søren Birch
Recording Engineer: Preben Mejlvang **DR**
Digital editing: Henrik Thorngaard
Notes: Tore Mortensen
Layout: Morten Østergaard Nielsen
Choir foto: Kaj Andersen
Pictures of Otto Mortensen: Private collection
Sculptor: Jørgen Gudmundsen-Holmgreen

This recording was made in cooperation with the Danish Broadcasting Corporation.

"7 korsange med tekster af N.F.S. Grundtvig", 1983

"Seven Choir Songs, words by N.F.S. Grundtvig",

1983

[1]	De levendes land	4:29
[2]	Hyggelig, rolig	3:40
[3]	At sige verden ret farvel	5:20
[4]	Hvad solskin er for det sorte muld	2:47
[5]	Efteråret	3:33
[6]	Bjarkemålets efterklang	2:14
[7]	Folkeligt skal alt nu være	2:19

Kærlighedssange

Love Songs

[8]	Min skat (Hun er sød, hun er blød)
(Chr. Winther)	1:46
[9]	Til een
(Chr. Winther)	3:39
[10]	Hun er så skær som den hvide sne
(Ridder Wachsmuth von Mühlhausen)	2:20
[11]	Når jeg hører din stemme
(Knuth Becker)	1:20

Andre korsange

Other Choir Songs

[12]	Sommervise (Du danske sommer,
jeg elsker dig) (Thøger Larsen)	2:34
[13]	Billede Madrigal
(Thøger Larsen)	2:38

[14]	Lærken – Hammer Bakker
(Thomas Olesen Løkken)	1:42
[15]	Natten
(Arthur Arnholtz)	4:12
[16]	Danmark
(Carl Ploug)	3:55
[17]	Nattevandring Chanson
(Jens August Schade)	2:29
[18]	Sjov på sejltur Chanson
(Jens August Schade)	2:39

Følkeviser

Danish Folk Songs

[19]	Dronning Dagmar	2:11
[20]	Ravnen	2:24
[21]	Jeg kan se på dine øjne	1:55
[22]	Det var en lørdag aften	2:25

The Chamber Choir Coro Misto

Otto Mortensen (1907-86)
Choir Songs

Conductor: Søren Birch

<http://www.coromisto.dk>

DACOCD 600

DIGITAL DDD

Total playing time:
63:26Recorded in Margrethe
Kirken, Aalborg
8th - 10th of February
and 11th of March 2002This recording was made
in cooperation with the
Danish Broadcasting
CorporationDANACORD
Nørregade 22DK-1165 Copenhagen
DENMARK© DANACORD 2002
<http://www.danacord.dk>

"7 korsange med tekster af N.F.S. Grundtvig", 1983

"Seven Choir Songs, words by N.F.S. Grundtvig",
1983

[1]	De levendes land	4:29
[2]	Hyggelig, rolig	3:40
[3]	At sige verden ret farvel	5:20
[4]	Hvad solskin er for det sorte muld	2:47
[5]	Efteråret	3:33
[6]	Bjarkemålets efterklang	2:14
[7]	Folkeligt skal alt nu være	2:19

Kærlighedssange

Love Songs

[8]	Min skat (Hun er sød, hun er blød)
<i>(Chr. Winther)</i>	1:46
[9]	Til een
<i>(Chr. Winther)</i>	3:39
[10]	Hun er så skær som den hvide sne
<i>(Ridder Wachsmuth von Mühlhausen)</i>	2:20
[11]	Når jeg hører din stemme
<i>(Knuth Becker)</i>	1:20

Andre korsange

Other Choir Songs

[12]	Sommervise (Du danske sommer,
jeg elsker dig) <i>(Thøger Larsen)</i>	2:34
[13]	Billede <i>Madrigal</i>
<i>(Thøger Larsen)</i>	2:38

[14]	Lærken – Hammer Bakker
<i>(Thomas Olesen Løkken)</i>	1:42
[15]	Natten
<i>(Arthur Arnholtz)</i>	4:12
[16]	Danmark
<i>(Carl Ploug)</i>	3:55
[17]	Nattevandring <i>Chanson</i>
<i>(Jens August Schade)</i>	2:29
[18]	Sjov på sejltur <i>Chanson</i>
<i>(Jens August Schade)</i>	2:39

Folkeviser

Danish Folk Songs

[19]	Dronning Dagmar	2:11
[20]	Ravnen	2:24
[21]	Jeg kan se på dine øjne	1:55
[22]	Det var en lørdag aften	2:25

The Chamber Choir
Coro Misto

Otto Mortensen (1907-86)
Choir Songs

Conductor: Søren Birch

<http://www.coromisto.dk>

